

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὁδὸς Μανρόμαχάκη ἀριθ. 16. α. Ἐνταυτὶ Χημείου

Συνδρομὴ Ἐσωτερικοῦ φρ. 12. — Συνδρομὴ Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.

ἜΤΟΣ Δ. ΠΕΡ. Β

ἘΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 20 ΑΙΓΟΥΣΤΟΥ 1899

ΑΡΙΘ. 11

ΒΙΟΣ

ΕΙΣ ΥΨΟΣ 1340 ΜΕΤΡΩΝ

Ἴδου πῶς περιγράφει ἐν τῷ περιοδικῷ «Οὐρα-
ως καὶ Γῆ» μετεωρολόγος τις τὴν διαβίωσιν ἐπὶ
τοῦ ὑψηλοτέρου ὄρους τῶν Βρετανικῶν νήσων
Ben-Nevis ὅπου εἰς ὕψος 1340 μέτρων ἡ μετεωρο-
γικὴ ἐταιρία τῆς Σκωτίας ἐνεκατέστησεν ἀστρονο-
μικὸν σταθμὸν τῷ 1881.

«Ὁ βίος ἐπὶ τῆς κορυφῆς ταύτης, τῆς ἀενάως
δερομένης ὑπὸ τῆς τρικυμίας τοῦ Ἀτλαντικοῦ, εἶ-
ναι ἐξαισιῶς ὀδύνηρος, πάντες δὲ οἱ ἐπισκεφθέντες
τὸ μέρος τοῦτο δὲν ἠδυνήθησαν νὰ περιγράψωσι
τὰς δυσχερείας καὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ βίου ἐνταῦθα.

Μόλις ἐφθασα εἰς Fort William τὸν κατώτερον
σταθμὸν, παρέμεινα ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ὅπως ἀντιλη-
φθῶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἀνωτέρου σταθμοῦ, μεθ'
ὃ ἀνῆλθον λίαν κοπιωδῶς τὸ κρημνωδὲς ὄρος
ἥτοι 13 χιλιόμετρα μέχρι τῆς κορυφῆς, ὅπου κεῖται
ὁ ἀνώτερος σταθμὸς. Πλησίον τούτου οὐδεμίαν ὁ-
δὸς ὑπάρχει, ἀλλ' ἀκατάπαυστος χιὼν καὶ παγε-
τώδης ἀνεμος, ὅστις διαρκῶς παλαίει μετὰ τῆς χι-
όνος. Πλησιάζας τὸ ἀστεροσκοπεῖον δυσκόλως διέ-
κρινα αὐτὸ ἐνεκα τῆς πολλῆς χιόνος, ἥτις ἐντελῶς
τὸ περιέβαλλε. Οὐδεὶς θόρυβος, ἀλλὰ μόνον ὀλί-
γος καπνὸς ἐδήλου τὴν παρουσίαν ζώτων ὄντων
ἐν τῇ παγετώδη ἐκείνῃ σιγῇ τοῦ ὄρους. Εἰσελθὼν
εὐρέθην πρὸ τοῦ μαγειρίου καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπου
φέροντος ἐνδυμασίαν Ἰαπώνου, ὅστις σπεύσας μοι
ἐσφιγξε τὴν χεῖρα. Ἄτερος συναδέλφος τοῦ ἐκοι-
μᾶτο πλησίον.

Παρετήρησα τὰ ἐργαλεῖα καὶ ἔλαβον μέρος εἰς
τὴν ὑπηρεσίαν. Εἰργαζόμεθα ἀνὰ 8 ὥρας, αἵ-
τινες μοι ἐφάνησαν κοπιωδέσταται. Ὁ τῆς ὑπηρε-
σίας τηλεγραφεῖ εἰς τὸν κατώτερον σταθμὸν ἐκά-
στοτε τὰς παρατηρήσεις τῆς ἡμέρας, αἵτινες μετα-
βιβάζονται αὐθωρεῖ εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐπι-

θεώρησιν. Seotman. Καθ' ἐκάστην ὥραν, οἷος-
δήποτε καὶ ἀν ἡ ὁ καιρὸς, ἐξέρχεται μετὰ τὸ σημειω-
ματῆριόν του καὶ λαμβάνει σημειώσεις τοῦ βαρο-
μέτρου, τοῦ ξηροῦ καὶ ὑγροῦ θερμομέτρου, τοῦ ὑ-
ετομέτρου, τῶν διαφόρων ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ ὑπαρ-
χόντων νεφῶν, τῆς διευθύνσεως καὶ ταχύτητος
τοῦ ἀνέμου καὶ πάντων τῶν ἰδιαιτέρων φαινομέ-
νων, ἅτινα δύνανται νὰ παρουσιασθῶσιν. Ὅμοίως
λαμβάνει σημειώσεις ἐν ἀνάγκῃ τῶν ἐν τῷ ἀέρι
μικροβίων κ.τ.λ.

Δὲν δύνάται τις νὰ λάβῃ ἰδέαν ὅπως ὄχληραι
καὶ δυσχερεῖς εἶναι αἱ παρατηρήσεις αὗται ἐν ὥρᾳ
χειμῶνος· οἱ σφοδροὶ ἀνεμοὶ ἐνταῦθα συνοδεύον-
ται μετὰ ἀποτυφλωτικῶν, οὕτως εἰπεῖν, νεφῶν, ἅτινα
συμπαρασύρουσι κρυσταλλώδη τεμάχια χιόνος
καὶ οὕτω ὁ παρατηρητὴς κινδυνεύει νὰ κατακρη-
μνησθῇ ἐξ ὕψους 600 μέτρων.

Κατὰ τινὰ φοδερὰν τρικυμίαν ὁ ἀνεμος ἦτο το-
σοῦτον σφοδρὸς, ὥστε κατέστη ἀδύνατον νὰ πλη-
σιάζωμεν τὰ ἐργαλεῖά μας. Ἐὰν δὲ τις δὲν εἶναι
συνειθισμένος ἢ δὲν ἀντέχει, εἶναι ἀδύνατον νὰ
ζῆσιν ἐκεῖ. Ἐπὶ πέντε μόνον λεπτὰ τῆς ὥρας, αἱ
φοραὶ τοῦ ἀνέμου εἰσὶν ἀναριθμητοί. Πρέπει δὲ
τις νὰ φέρῃ θερμώτατα ἐνδύματα, διότι ἡ ἐξω θερμο-
κρασία φθάνει 15—20 βαθμοῦς ὑπὸ τὸ 0. Ἐ-
πανερχόμενος δὲ τις ἐξώθεν ἐντὸς τοῦ σταθμοῦ
ὁμοιάζει πρὸς γελοιογραφίαν Ἰαπώνων. Ἡ κόμη
καὶ ἡ γενειὰς καλύπτονται ὑπὸ χιόνος καὶ μικρῶν
σταλακτικῶν λίαν περιέργων. Τὰ ὑποδήματα, αἱ
μανδύαι καὶ αἱ γούναι εἰσὶν ἀπαραίτηται ὡς καὶ
μᾶλλον χειρόκτια καὶ κάλυμμα τῆς ρινός.

Ἄνευ ἐξασκήσεως τὸ πνεῦμα σκοτίζεται καὶ
ἐξουδετεροῦται, οἱ κοιτῶνες εἶναι μικροὶ καὶ χα-
μηλοί, αἱ δὲ κλίμαι μέτρια καὶ δὲν δύναται νὰ
συστήσῃ ταῦτα εἰς τοὺς διάγοντας μαλθακὴν
ζωὴν. Ἡ τροφή συνίσταται ἐπὶ ἐννέα μῆνας ἀπὸ
διάφορα διατετηρημένα ἐδώδιμα ἐντὸς κυτίων, ἅ-
τινα μετακομίζονται ἐνταῦθα ἐν ὥρᾳ θέρους, μό-
νον δὲ ἐν ὥρᾳ καλοκαιρίας λαμβάνομεν νωπὰς
τροφάς, ἐφημερίδας καὶ ἀλληλογραφίαν. Εὐτυχῶς

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

Τα ταξίδια είναι ζωή, διότι η ζωή είναι κίνηση και η κίνηση είναι η εξέλιξη του βίου εν τῷ προορισμῷ του ἀνθρώπου· διότι, ὡς φαίνεται, ἐν τῇ φυσικῇ ιδιότητι αὐτοῦ ἐγκριεται ἡ κοσμοπολιτικὴ του δύναμις.

Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, δὲν ἠγάπησε ἢ ἀποδημῆ καὶ μεταβάλλη κατοικίας καὶ τόπου, ἀλλ' ἀπ' ἧς ἡμέρας οἱ πόδες αὐτοῦ ἐδυνάμωσαν καὶ κατέστησαν ἱκανοὶ πρὸς πορείαν ἠσθάνη τὴν ἀνάγκην νὰ ὁδοιπορῆ, ταξιδεύη καὶ περιουῆ. Τούτῳ, φυσικῶς, παραινείται πρὸς ὁδοιπορίαν καὶ φυσικῶς κινεῖται πρὸς κατάκτησιν ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς τοῦ κόσμου, ἐφ' οὗ ἐγεννήθη καὶ ζῆ καὶ διάγει. Διὰ τοῦτο οὐδὲν ἄλλο ποιοῦμεν ἢ νὰ στερεώμεθα περὶ τὴν σφαιρῶν καὶ τῆς διαιρέσεως ἀνακαλύπτωμεν θελγητὰ καὶ τέρψεις. Καὶ αἱ τέρψεις αὗται καὶ καλλοκί δὲν εἶναι ἀνεξάντητοι, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ βίος ἡμῶν εἶναι βραχὺς καὶ περὶωρισμένος, διὰ τοῦτο αὗται φαίνονται ἡμῖν ἀπερίοιστοι καὶ ὅλον ταξιδεύομεν, χωρὶς νὰ δυνάμεθα νὰ τὰς ἀπολύσωμεν ὅλως. Συνεπῶς, ταξιδεύοντες, ἀκαταπαύστως ἀπολαμβάνομεν τέρψεις καὶ ἡδονάς, εὐχαρίστησιν καὶ ἀνεκούφισιν.

Ἡ ἀνοξίς τοῦ βίου ὁμοιάζει πρὸς τὴν ἀνοξίς τοῦ ἔτους, ὅποτε εἶναι ἡ καταλληλοτέρα καὶ μᾶλλον ἐπικαιρὸς καὶ ποθητὴ ἐποχὴ τῆς ἀποδημίας, ἀφίνοντες δ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πάντες οἱ δυνάμενοι τὰς ἐστάσις μας καὶ συμπερίλαμβάνοντες τὸν ὁδοιπορικὸν μας σάκκον πορεύομεθα εἰς τὸ πεπωμένον, εἰς τὴν τύχην, εἰς τὸν ἀνὰ τὸν κόσμον γυρον διότι τὸ ταξίδιον τοιοῦτον εἶναι, τύχη, πεπωμένον, εἰραρμένη. Ὑπολογίσατε καὶ ὀρίσατε ὅσον θέλετε ἄλλως θὰ ἀποφασίσητε καὶ ἄλλως τὸ πεπωμένον θὰ σὰς ὁδηγήσῃ.

Ἐλαβὼν τὸν σάκκον μου καὶ συμπαραλαβὼν καὶ τὸν δωδεκαετῆ υἱὸν μου Τάκην, ὅστις, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ καὶ ἐν καιρῷ, θέλει νὰ γίνῃ ναυτιλός, κτήθημεν εἰς Πειραιᾶ, ὅπου λαβόντες τὰ εἰσιτηρία μας εἰσήλθομεν εἰς τὸ αὐστριακὸν ἀτμόπλοιον Jupiter (Ζεὺς), ὅπως διαπεραιωθῶμεν δι' αὐτοῦ εἰς Σμύρνην.

Μετὰ τοῦ Τάκη εἶχον καὶ ἄλλοτε συνταξιδεῦσαι εἰς τὸ

ἑσωτερικὸν καὶ ὡς θὰ ἐνθυμῶνται οἱ ἡμέτεροι πολυπληθεῖς ἀναγνώσταί (καὶ συνδρομηταί οὗς ἐπεσκέφθημεν) τὸ εὐτράπελον καὶ οὐμοριστικὸν αὐτοῦ ὕφος κατέστησεν ἐγγύτερον αὐτοῖς γνωστὸν καὶ ταῦτον. Ἡδὴ δὲ κατὰ πρῶτον συμπαραέλαβον αὐτὸν καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

— Μὲ τὸν Δία θὰ ταξιδεύσωμε! μοι λέγει μετὰ χαρᾶς βλέπων τὸ ὄρακιον σκάφος.

— Ναι καὶ ἴσως ἐπιστρέψωμεν, μετὰ τὴν «Ἡραν», τῷ ἀπαντῶ.

— Ἐχουν καὶ Ἡραν; μ' ἐρωτᾷ.

— Βεβίως, ἡ Ἐταιρεία «Λούδ» εἶναι ἡ μεγαλειτέρα ἀτμοπλοικὴ ἔταιρεία τοῦ κόσμου καὶ ἔχει 96 ἀτμόπλοια τὰ ὅποια ταξιδεύουν παντοῦ.

Ἐσιώπησε σκεπτόμενος καὶ φανταζόμενος, ὅτι τὸ ἐξωτερικὸν θὰ ἦτο καὶ τι ἐκτακτον, θαυμάσιον, ἀνώτερον καὶ ὄρακιον τοῦ ἑσωτερικοῦ, μετὰ περισσῆς δὲ καὶ ἐνδομύχου χαρᾶς ἐπεφυλάχθη νὰ ἴδῃ τὰ ἀνεμνόμενα.

Τὴν μεσημβρίαν ἀκριβῶς ὁ ἡμέτερος Ζεὺς ἠσύχως ἀπάρκα καὶ ἀθουρῶς ὅλως ἐγκαταλείπων ὅπισθεν αὐτοῦ τὸν Πειραικὸν λιμένα μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ ναυτιλικῆς καὶ ἐμπορικῆς κινήσεως ἀνοίγετα βελήθηδον πρὸς τὸ Κυκλαδικὸν πέλαγος, ὅπου ὑπερφάνως ἤδη πλέων ἀνὰ τὰς καλλιμόρφους νήσους του, καταφθάνει ταχέως τὸ Σούνιον ἀκρωτήριον πρὸς τὴν Σῶρον ἀπεσοδοκῶς διευθυνόμενος.

Μετ' ἐκπληξίως πάντες ἐπὶ τοῦ καταστρώματος παρατηροῦμεν τοῦτο, ὅτι μὰς πληροφοροῦσιν, ὅτι θὰ προσορμισθῶμεν εἰς Σάμον καὶ κατοπιν εἰς Χίον, Τασμὲ καὶ Σμύρνην. Τοῦτο ἀφ' ἐνός μὲν μὰς δυσαρτεῖ, διότι θὰ βραδύνωμεν νὰ φθάσωμεν εἰς Σμύρνην, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου μὰς εὐχαριστεῖ, διότι θὰ λάβωμεν ἀφορμὴν νὰ ἴδωμεν καὶ τὰ μέρη ταῦτα.

Διερχόμεθα τὴ Σούνιον κριστερόθεν ἡμῶν, ἀφίνοντες τὰ λείψανα τῶν στύλων τοῦ καλλιθέατο ναοῦ τῆς Σουριάδος Ἀθηνᾶς καὶ μετ' ὀλίγον τὴν Κέα καὶ τὴν Ἄνδρον καὶ πρὸς τὴ ἐσπέρας τὰ φῶτα τῆς ποτὲ ἀκμαζούσης καὶ νῦν παρρηνομένης Σύρου δεικνύουσιν ἡμῖν τὴν νοκτερινὴν ὄψιν τῆς ὀραίας ταύτης νήσου. Εἶτα δειπνοῦμεν καὶ κοιμώμεθα, καὶ τὴν ἐπαύριον μὰς δακτυλοδεικτοῦσι, ὀλίγον ἀπωτέρω ἡμῶν τὴν Σάμον. Πλησιάζομεν, φθάνομεν τὸ Καρλόδασι καὶ διερχόμεθα πολὺ πλησίον αὐτοῦ, χωρὶς νὰ συγκοινωνή-

οῦχι μόνον καθ' ἅπασαν τὴν Γαλλίαν, ἀλλὰ καθ' ἅπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον.

Πρὸς τὸ τέλος τοῦ 16ου αἰῶνος ἄμα τῇ ἐμφανίσει τῆς ἀμάξης ἤρξαντο νὰ μεταβάλλωνται τὰ σχετικὰ ἦθη, διότι ἐκτοτε ἵππευοσιν ὀλιγώτερον ἐνεκεν τῆς χρήσεως τῶν ὀχημάτων. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἵπποι τῆς ἵππασίας δὲν ἠδύνατο νὰ χρησιμεύωσι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἤοισαν ἢ ἀναφαινωταί ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ κόσμου αἱ τέως ἐγκαταληφθεῖσαι φυλαὶ τῶν ἵππων, τῶν ἐκ τῆς ἀνατολῆς καὶ τοῦ Βορρᾶ καταγομένων.

Ὁ πρῶτος ζευχθεὶς ἐπὶ τῆς ἀμάξης Λουδοβίκου τοῦ 13ου ἵππος ὑπῆρξεν ἡ κολοσσιαία πρόδος τῆς μεταφορᾶς καὶ ἡ πρόδος αὕτη διαρκεῖ ἤδη ἀπὸ τριῶν αἰώνων. Ἐὰν δὲ σήμερον ἀντικαθιστῶμεν τὸν ἵππον διὰ μηχανικοῦ κινητήρος, ἀπλῶς μιμνήμεθα τοὺς προγόνους ἡμῶν ἐπὶ σκοπῷ βελτιώσεως τῶν μέσων τῆς μεταφορᾶς «τοῦ βασιλέως τῆς πλάσεως» καὶ τῶν βιομηχανικῶν αὐτοῦ προϊόντων.

Πότε ἤρξατο ἡ γρηῃς τῆς ἀμάξης καὶ ποία ἀκριβῶς εἶναι ἡ ἐποχὴ τοῦ σταθμοῦ μεταξὺ τοῦ ἵππευαίμου καὶ ἐζευγμένου ἵππου εἶναι σημεῖον δυσκόλον νὰ ἐξακριβώσῃ τις.

Ὡς γνωστὸν ὑπῆρξαν ἀνεκὰθεν ἄρματα καὶ ἀμάξεις, ἀλλὰ ἡ ἀμάξα τοῦ Λουδοβίκου 13ου, ἦτοι τὸ κληθὲν Βερολίσιον ὁδοιπορικὸν κρεμαστὸν ὄχημα διθρανον, εἶναι ἡ πρῶτη κυκλοφορήσασα ἀμάξα ἀμα τῇ ἀποκαταστάσει τῶν Γαλλικῶν συγκοινωνιῶν. Ὡστε ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Richelieu ἀνοδοῖ ἐν Γαλλίᾳ ἔλαβον τὴν ἀρχὴν τῶν

ταξ χρόνους, ἡ δὲ παράδοσις ἀναφέρει πλεῖστα αὐτῶν ἐν πολέμῳ θηλα. Ὁ Βισγίλιος λέγει, ὅτι ὁ πρῶτος ἐφευρέτης τῆς ἀμάξης ἐκαλεῖτο Ἐριχθόνιος, τέταρτος βασιλεὺς τῶν Ἀθηναίων. Ὁ δὲ Πλίνιος τὸν αὐτὸν ἰσχυρίζεται ὅτι πρῶτος οἱ Φρύγιοι ἐξέυξαν ἵππους ἐφ' ἀμάξης. Βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Φαραῶ ὑπῆρχον ἀμάξαι ἐν Αἰγύπτῳ. Οἱ δὲ Ἕλληνας καὶ Ῥωμαῖοι ἀνεξαρτήτως τῶν μικρῶν ἀρμάτων ἄτινα μετεχειρίζοντο ἐν τοῖς ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσι καὶ ἄτινα ὠδήγουν ἰσάμενοι ὄρθιοι, εἶχον καὶ πολλὰ ἄλλα εἶδη ὁδοιπορικῶν ἀμαξίων. Ἐὰν δὲ φθάσωμεν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ 359 ἔτους μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ῥώμης παρατηροῦμεν τὴν Ῥωμαικὴν γερουσίαν παράχωροῦσαν ταῖς γυναῖκι τὸ δικαίωμα νὰ μεταβαίνωσι διὰ ποικίλων ἀμαξίων εἰς διάφορα μέρη.

Αἱ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀμαξαι ἐστολιζοντο διὰ ποικίλων κοσμημάτων κεχρυσωμένων καὶ ἐπηργυρωμένων, ἀλλὰ τοσοῦτον πλουσίως, ὥστε ὁ Καίσαρ ἠγκυκλόσθη νὰ περιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν πλοῦτον αὐτῶν. Ἐδίδοντο δὲ αὐτοῖς ἑτοσάτα ὀνόματα ὥστε δυσκόλον εἶναι νὰ τὰ ἀναγράψωμεν ἐκταῦθεν. Ὁ Τραυανός, ὁ Ἰλιογάβαλλος καὶ ἄλλοι εἶχον ἀμάξας πολυτελεῶς κεχρυσωμένας, ταῖς δὲ ἵππους αὐτῶν οἱ Ῥωμαῖοι ἐξέυγνον κατὰ ποικίλους συνδυασμούς, οὗς ἐκάλουσαν thensa, carpentum, carrusque rheda κτλ. Ἡ τελευταία αὕτη ἀμάξα ἦτο δημοσία καὶ ἐσύρετο ὑπὸ 8 ἢ 10 ἵππων, ἀλλὰ μᾶλλον οἱ Γαλάται φαίνεται ὅτι κατέσυνευσαν τὰς πρῶτας καὶ πρακτικωτέρας ἀμάξας, ἢ διότι ὅλα τὰ ὄχηματα τῶν Ῥωμαικῶν ἀρμάτων εἰσι Γαλατικὰ.

Ο ΑΟΜΜΑΤΟΣ

Δὲ βλέπω κόσμον τοῦ στραβοῦ ἀδέφφια λεημοσύνη ἢ Παναγιά καὶ ὁ Χριστὸς διπλὸ νὰ σὰς τὸ δῖνη ἀπὸ μικρὸ γεννήθηκα σὸ ἀγριο σκοτάδι κι' ἄλλες ἡ μοῖρες τοῦ Θεοῦ γιὰ μένα εἶναι βράδυ ἢ μοῖρα εἶαι θέλησις ἀόμματος νὰ ζήσω τῆς μάννας τὸ χαμόγελο ποτὲ νὰ μὴ γρωπῶ γιὰ τὴν θρηδὶ σὰς χριστιανοί! πειρῶ μὰ τὴν ἀλήθειαν γιὰ τὴ ψυχὴ σὰς κάνετε κι' ἐμένανε βοήθεια νὰ σὰς χαρῆζῃ ὁ Θεὸς τὴν ἀκριβὴ ζωὴ σὰς ἐλεημοσύνη! ὁ Χριστὸς παρὰ τὸ νᾶνε ματῆ σὰς τὸ ψυχικὸ σὰς κάνετε! ἄρ ἦρθα νὰ ζητήσω δὲν ἔχω τὰ ματάκια μου κι' ἐγὼ γιὰ νὰ δουλέψω κυρὰ μου σὸ στεφάνι σου! ψωμάκι λίγο δὲς μου κατατρεγμένος περπατῶ στερήθηκα τὸ φῶς μου

— Δὲν εἶν' ἐδῶ τ' ἀγαπᾷ καὶ γεύγα στὴ σειρήν. Τὸν ἀμοῖρο ἐκκλῆσιασε μὲ ἀγρία φωνή. Κτυπᾷ σὲ ἄλλη πόρτα. Τ' ἀνοίγουν καὶ τὸν διώχνουν καὶ δὲν προφθάνει νάβῃ καὶ δὲν τὸ νε σπράχνουν. Μὲ τὸ ραβδί σὸ δὲ χέρι ζητᾷ νὰ περπατήσῃ καὶ τὸ ξερὸ ψωμάκι πρὸ κάτω νὰ ζητήσῃ. Ἡ πλάσι ἄν ἀδίκησε τὸ δούτοχο ἐκεῖνο. Ζωγραφιστὸ στὴν ὄψιν του, ποῦ ἔφερε τὸ ἔθρητο νὰ τὸ νὲ διώχνουν! ἔσει ποῦ μὰς ζητάει μόνο. Ἐτα ξερὸ κομμάτι μὲ δάκρυ καὶ πόνο: εἶν' ἀμαρτία! ἀπονιά! κι' αὐτὸ ποῦ περίσσευει νὰ μὴ τοῦ τὸ στερήσωμε ποῦ μέραιε τὸ νηστεύει. Ἐλεημοσύνη σὸδ στραβὸ κι' αὐτὸ ποῦ τοῦ χαρῆζει δαυεῖλει τὴ ψυχούλά του, τῆς Παναγίας δαυεῖλει.

Σῦρος 1899.

Μιλέων Βιτάλης.

Γιατί αν σε βωή μια μέρα η συγνεφία,
Και χύσας πρώτο δάκρυ πικραμένο,
'Αλλοίμονο! και νεότητι και ωμορφιά
Σε μνήμα, θα κοιμούνται, άραχνιασμένο.

Σωτήρης Ε. Σκίπης.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ουδέμία άλλη οδός έχει εις την ευδαιμονίαν ασφαλέστερον παρά η της άρετης. Αν άρικήται τις εις το ποθητόν τέρμα, εύρίσκει την ευδαιμονίαν καθαρωτέραν και ήδυτέραν δι' αούτης· αν μη τύχη του ποθουμένου, αυτή είνε η παραμυθούσα αύτόν.

Η όρθή εκ παιδων άνατροφή διδάσκει και του πλούτου την όρθην χρήσιν και της πενίας την έντιμον θεραπείαν και την φιλόσοφον ύπομονήν.

Ο σурμός άνοίγει τους όφθαλμούς της γυναικής εις την πολυτέλειαν, ενώ δυστυχώς κλείει αυτούς εις το λαμπρόν φως του λογιου.

Όστις άσχολεται να αναγινώσκη ή να λαλή των σοφών τα παραγγέλματα, τα έντυπώνει επομένως και εις την ψυχήν του ή τουλάχιστον έντρέπεται να τα παραβή.

Γπάρχουσι πολλά πράγματα μη προξενούτα εύχαρίστησιν και αποδοκιμαζόμενα παρά των πολλών, άτινα όμως φαίνονται ήμίν τα ώραίτερα και μάλλον έπιτυχή, διότι άρεσκέμεθα εις αυτά.

Μόνη η προσωπική αξία, όμολογημένη και θετική, δύναται να αναπληρώσκη την καταγωγήν άγωγή ατελής, άλλ' επιτετηθευμένη, χρησιμώουτα μόνον προς εξαπάτησιν, δεν έπαρκεί, και όταν έτι υπό του πλούτου συνοδεύεται.

Οι καλοί ή κακοί λόγοι λέγονται καθ' ύπαγόρευσιν των όφθαλμών, ενώ αι καλαί ή κακαί πράξεις πράττονται μόνον καθ' ύπαγόρευσιν της καρδιάς.

Ουδείς δύναται να προφυλαχθή εκ της συκοφαντίας εάν έτι είνε άγγέλου άγνότερος.

Η άγαθοποιία και η εύεργεσία είνιν θεία δωρήματα. Οι άγαθοποιοι και οι εύεργέται πέμπονται παρά του Θεού. Όταν ο Θεός θέλη να βελτιώσκη κοινωνίαν τινά, πέμπει άγαθοποιούς και εύεργέτας ανθρώπους.

Η μόν άγαθοποιία, ως και η εύεργεσία, αποβλέπει το καλόν εις πολλούς ανθρώπους. Η ελεημοσύνη αποβλέπει εις πρόσωπά τινα. Ο ελεημων λοιπόν δεν είνε κυρίως άγαθοποιός. Η ελεημοσύνη γίνεταί ύλικώς εις πρόσωπα, και παρέχεται και λησμονείται διά του χρόνου. Η άγαθοποιία όμως διατηρείται αιωνίως, όταν αποβλέπη εις πλείστους ή εις ολόκληρον κοινωνίαν.

Οι άρχαιοι δεν εθεώρουν την ελεημοσύνην ως σημαντικήν άρετήν. Μόνον ο Ίησους Χριστός έδίδαξε ταύτην ως θεϊαν έντολήν.

Το πνεύμα αποτελούσιν αι ιδέαι· αυτά πρέπει να έγχαρίττωνται εκφραζόμενα επί της ύλης, όπερ άποτελεί την γραφήν· εν τη γραφή διακινούνται και εκ ταύτης ανακινούνται εν τω έγκεφάλω. Η διαδοχική γραφή από γενεάς εις γενεάν φέρει την αλωνιότητα του πνεύματος.

Το πνεύμα διακινείται διά της διαδοχικής γραφής· η διαδοχική γραφή γίνεταί όταν αι ιδέαι ενδιαφρωσι την ευδαιμονίαν των κοινωνιών. Η ευδαιμονία των κοινωνιών κείται εν τω άραπάτε άφήλου εν τω· σε μισεί έλευα μη ποιήσης και εν τω ειρήνη πάν.

Πάντα τα κοινωφελή έργα προς ταύτα βασίζονται. Πάντα τα παγκόσμια ρητά προς ταύτα διδάσκουσι.

Το ανθρώπινον πνεύμα επί της ύλης φαίνεται, άνευ ταύτης το πνεύμα ου καταφανές γίνεταί.

Η καλή και αγαθή καρδιά επηρεάζει πολυ την σωματικήν κατάσταση, παράγει καλός διαθέσεις προς το εύποιεϊν και αγαθοποιεϊν κοινωφελώς, αυτή διαρρίζει τον φθόνον, περιορίζει την κακίαν, και βλαστάνει εύγενή αισθήματα.

Όταν γράψης μη έμβάπτης την γραφίδα εν τω χρώματι της κακής καρδιάς. Όταν πράττης μη άκούης την φωνήν της κακής καρδιάς. Έμβασε την γραφίδα εν τη καλή καρδιά και πράτετε κατά την φωνήν του όρθου λόγου.

Ευλογία

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Διά την κατασκευήν των πλινθανθράκων (Briketts) χρησιμοποιούσι πάσαν καυσίμον ύλην (συνήθως ύπολείμματα άλλων βιομηχανιών), ήν αναμινγνύουσι μετά πίσσης, ασφάλτου, ζωϊκών και φυτικών λιπών, χαλασμένου άλεύρου, μινγνυόμενον μετ' όλίγης άσβεστου και ζεομένου μετ' ύδατος προς άποτελεσιν κολλώδους μάζης, διαλυμάτων σάπωνος, ψαροκόλλας, άσβεστίου γαλακτος, γύψου, ύδροϋξιδου, μαγνησιακού σιμεντου, πίσσης και έλαίων λινθανθράκων. Η καλύτερη μέθοδος προς άποκτασιν πυκνών και εύμόρφων πλινθων είνε η κατεργασία της καυσίμου ύλης διά ύδρατμου και καταλλήλων πιεστηρίων.

Κόνις μελάνης προς γραφήν — Ποτάσσα 10 γραμ., θεικόν όξύ μετά βιολανιλίνης 10 γραμ., κοπάτιον 10 γρ., βόραξ 10 γρ. Αναμίξτε τας ύστιας ταύτας και μεταβάλετε αυτας εις κόνιν, την όποιαν διαφυλάξτε εις δοχείον καλώς πωματιζόμενον. Η κόνις αυτή είνε διαλυτή εν ύδατι, παρέχει δε μελάνην καλλίστης ποιότητος.

Συμπαθητικαί μελάται — Διαλύομεν διχλωροκοβαλιόν εις ύδωρ· το διάλυμα είνε υπέρυθρον σχεδόν άχρουν. Αν γράψωμεν δι' αυτού αι χαρακτήρες είνε αφανείς, εμφανίζονται δε κίανοι άμα θερμάνομεν. Ομοίως χρησιμοποιούνται διαλύματα νιτρικου κοβαλιου και όξεικου κοβαλιου μετ' άλατος ή διχλωροκοβαλιου μετά τριχλωροσιδηρου. Επίσης άλατα Νικελίου. Διά διαλύματος όξεικου μολύβδου ή νιτρικου βισμούθιου λαμβάνομεν αφανή γραφήν καθισταμένην μελανήν δι' εκθέσεως εις άτμούς ύδροθειου. Δι' άραιου θεικου σιδηρου λαμβάνομεν αφανείς χαρακτήρας, οτινες γίνονται μελανοί διά διαλύματος τανίνης και κίανοι διά σιδηροκίανοκαλιου. Διά θεικου όξέος ή νιτρικου όξέος όπερ λεμίνου ή άραιοτάτου διαλύματος νιτρικου αργύρου λαμβάνομεν γραφήν αφανή καθισταμένην μελανήν και φανεράν διά θερμάνσεως.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ

ΥΠΟ

ΖΗΣΙΜΟΥ Γ. ΤΥΠΑΛΔΟΥ

Όδός Έρμου. Άριθ. 105. Ένδον εν τω κτήρι.

Ο μόνος παρ' ήμιν πεφημισμένος καθηγητής της Άγγλικής κ. Ζήσιμος Γ. Τυπάλδος ιδιαίτερος συνιστάται και ύφ' ήμών εις τους εκ των άξιοτίμων συνδρομητών μας έπιθυμούντας την τελείαν εκμάθησιν της Άγγλικής γλώσσης.

Διά μεθόδου όλως μοναδικής γίνεταί τις κάτοχος και βαθύς αύτης γνώστης εν βραχεί διαστήματι. Προφορά γνησία Άγγλική. Πρόσδος ήγγυμένη. Διδακτρα μέτρια.

Ός λαβόντες πείραν άτομικήν του εξαίρετικου τρόπου της πράγματι διδακτικωτάτης μεθόδου του κ. Τυπάλδου βεβαιώομεν ότι τα διδόμενα ελάχιστα διδακτρα και διπλάσια αν ειδόντο, δεν θα ίσοφάριζον προς το μέγα κέρδος το όποιον αποφέρει η έπιτυχής διδασκαλία του.

Τύποις «Νομικής» όδός Οφθαλματρού 5.